

ЗА РЪКОВОДНАТА РОЛЯ НА КОРЕЙСКАТА ТРУДОВА ПАРТИЯ И ЗА НЕЙНИЯТ ИСТОРИЧЕСКИ УРОК

Камен Тасков

*Доклад, изнесен на научна конференция,
състояла се на 4-ти септември 2018 г. в гр. София,
посветена на 70 години от създаването
на Корейската народно-демократична република*

Основана от Президента Ким Ир Сен, от възникването си през 1926 година под формата на младежки Съюз за събаряне на империализма до днес, Корейската трудова партия системно и неотклонно разширява влиянието си не само в корейското общество, но и в света. За своето 92 годишно съществуване и 73 годишно управление на социалистическа Корея партията извървя славен и героичен път. В днешните дни нейният успешен теоретически и практически опит може да се определи не само като поучителен, но и като безценен. Не само защото е придобит в условията на невидан империалистически натиск, но и защото успехите са постигнати предимно и главно със собствени сили на фона на провалите на управляващите в бившите социалистически страни комунистически партии. В крайна сметка в бившите социалистически страни капитализмът днес е реставриран, а някои от съществуващите и днес социалистически държави се сблъскват с ескалиращи социални и национални проблеми – нещо, което не може да се каже за Корейската народно-демократична република. А това поражда сред световното комунистическо и работническо движение

необходимостта преклонението и възхищението от корейския опит да се съчетаят с неговото изучаване и творческо прилагане. Без творческото приложение на този опит в живата практика преклонението и възхищението са кухи, фалшиви и безпредметни.

Когато се изтъква ръководната роля на Корейската трудова партия за изграждането на социализма в Корея и за превръщането на корейската социалистическа държава в световна сила, с която днес са принудени да се съобразяват и най-могъщите в света, трябва да се посочват фактите.

Корейската народно-демократична република не само съхрани обществената си система и отстоя независимостта си, но и отправи пряко предизвикателство към световната капиталистическа система, изграждайки нова научна идейна теория и прилагайки социалистическите принципи във всички области от човешкото развитие ударно и настъпателно. В своето вътрешно развитие тя не направи компромиси и не допусна отстъпление от социалистическите отношения. Нейната научна социалистическа теория заслужава специално изучаване, защото не може да се нарече марксизъм-ленинизъм в класическото разбиране на това понятие. Марксизъм-ленинизъмът е наука за закономерностите на капитализма, за неговата неизбежна гибел и за победата на социалистическата революция, наука за поставяне основите на социализма и неговото отстояване. Идеите чучхе съдържат в себе си всичко революционно от марксизма-ленинизма, те имат революционна приемственост с марксизма-ленинизма, но преодоляват неговата историческа ограниченост. Това са новите научни идеи на победилото социалистическо общество, развиващо се изцяло върху изградената вече собствена социалистическа материална база, притежаващо утвърдена и укрепена социалистическа надстройка, водещо собствен социалистически духовен живот. Корейската народно-демократична република постигна онова и дори повече от онова, към което класиците на марксизма се стремяха и за което мечтаеха, когато

определяха първата фаза на комунистическото общество – социализма. И не само постигна, но и отстоя и продължава да отстоява и да развива напред постигнатото, в условията на открита враждебност и противоборство с империализма. Това велико историческо постижение се дължи на правилната ръководна роля, която Корейската трудова партия изпълняваше, изпълнява и сега, в корейското социалистическо строителство. Нейната вярна политическа линия рязко контрастира с погрешните политически линии, натрапени от фракционери-ревизионисти на комунистическите партии, ръководещи бившите социалистически страни в края на 50-те и началото на 60-те години на миналия век.

На какво се дължат успехите на Корейската трудова партия?

На първо място тя не изневери на революционната същност на марксизма, приемайки, отстоявайки и развивайки всичко най-добро от него. В изключително тежки условия Корейската трудова партия вдъхнови, организира и проведе революционна националноосвободителна борба, която доведе до създаването на социалистическа държава с обществена собственост върху средствата за производство, планова икономика и народна представителна демокрация, при която трудовият народ излъчва за управници от средите си най-добрите свои представители.

На второ място, Корейската трудова партия успешно организира масите и отстоя корейската революция в невиджано до момента военно противоборство с най-могъщата империалистическа държава в света – Съединените американски щати.

На трето място, организирайки с невиджани темпове следвоенното възстановяване, тя укрепи революцията и разшири нейните завоевания във всички области на общественото развитие.

На четвърто място, тя даде най-цялостния и достоен отпор на фракционерството, догматизма, ревизионизма и опортюнизма, запазвайки чистотата на партийните редици и жизнеността на революцията във

времена, в които почти всички управляващи комунистически партии в една или друга степен заболяха от тази проказа. Това позволи на партията да съхрани боевия си характер и революционните традиции, позволи на корейската социалистическа държава да развие още повече защитните си функции, а на корейското социалистическо стопанство не само да запази обществения характер на собствеността, плановия характер на икономиката и справедливостта в разпределението на богатата и отговорностите, но и самостоятелно и с бързи темпове да развива научно-техническия прогрес, разчитайки не на външната помощ, а главно и най-вече на собствените си сили.

На пето място, изграждайки собствената материална база на социалистическото общество и развивайки новите, социалистически производствени отношения, Корейската трудова партия и нейните ръководители надраснаха историческата ограниченост на марксизма и изграждайки новата научна идейна система чучхе, я внедриха във всички обществени сфери. Преодолявайки тази историческа ограниченост, създавайки нова методика и нова научна представа за света, обхващаща по-задълбочено и научно обществените явления, както и претворявайки тази наука в действителността, корейските другари дадоха на човечеството нова научна теория, стъпила здраво и изцяло върху социалистически фундамент, прекрасна социалистическа практика, извор на безценен опит и велики ръководители на световното комунистическо и работническо движение със значението и мащабите на Маркс, Енгелс, Ленин, Георги Димитров и Сталин. Не голословни хвалебствия, а реалните постижения на Корейската народно-демократична република, извоювани при неверотно трудни вътрешни и международни условия и на фона на провалите на комунистически партии с богати революционни традиции и десетилетен управленски опит, поставят вождовете на корейската революция, другарите Ким Ир Сен, Ким Чен Ир и Ким Чен Ун на пиедестал със световно и

общочовешко значение, издигат ги до световни вождове на потиснатите трудови класи, издигат ги до вождове на всяко антиимпериалистическо движение, издигат ги до вождове на всички прогресивни хора, издигат ги вождове на световния пролетариат. Под ръководството на тези вождове една малка страна придоби колосални военни възможности и се превърна в световна сила, с която най-могъщата империалистическа държава е принудена да преговаря на равни начала. Под ръководството на тези вождове Корейската народно-демократична република сама, със собствени сили се превърна в космическа сила. Под ръководството на тези вождове Корейската трудова партия не само съхрани революционния си характер и революционните си традиции, но и ги разви градивно, разширявайки ги и надграждайки ги в съвременната епоха.

На шесто място, Корейската трудова партия правилно реши всички въпроси, свързани с приемствеността. Тук става дума за приемствеността в ръководството на корейската революция и за приемствеността сред масите при завещаването на революционните традиции от поколение на поколение. Независимо от превратностите на съдбата и обратите в историята, Корейската трудова партия винаги избираше за свой Генерален секретар най-достойният и най-подготвен вожд и ръководител, а трудещите се винаги проявяваха най-висока степен на доверие и обич към него, несекващ ентузиазъм в социалистическото строителство и безпределна готовност за защита на социалистическите завоевания. Такова нещо въобще не може да се каже за комунистическите партии, управлявали бившите социалистически страни.

Когато става дума за Корейската трудова партия и за корейския социализъм, **не на последно място** трябва да се отбележи техният дълбоко интернационален характер. Корейската и световната история са пълни с примери, в които Корейската трудова партия получава интернационална помощ и подкрепа от братски партии и движения и сама

оказва такава интернационална помощ и подкрепа. В по-новата история обаче ще остане паметно съвещанието на 70 комунистически и работнически партии в Пхенянь, проведено на 20 април 1992 г. В епохата на развихряща се контрареволуция и всестранин натиск срещу социализма, Корейската трудова партия организира съвещанието с цел реорганизация и консолидиране на работническите движения за защита на социалистическите завоевания и социалистическата идеология. Съвещанието завършва с декларация, озаглавена **„Да защитим и придвижим напред делото на социализма“**. Декларацията е изготвена и приета по инициатива на Корейската трудова партия като съвместна боева програма на революционните партии в света. Неуспехите и провалите в работата на някои от комунистическите партии, подписали тази декларация, се дължат на факта, че не успяха да претворят в живо дело принципите, които залегнаха в нея. За съжаление тази вярна, силна и навременна декларация не беше претворена в необходимата степен в действителността, за да предотврати много беди и трагедии, сполетели народите. Още по-голяма е необходимостта от нейното претовряване в живота сега, когато натрупаният от народите горчив опит доказва силата и правотата на заложените в нея принципи.

Прави впечатление, че сред подписалите декларацията, поради раздробеността и противопоставянето, които царяха, царят и днес в международното комунистическо и работническо движение, някои страни се представляват от по няколко партии. Прави впечатление също, че управляващите тогава, управляващи и сега комунистически партии като китайската, кубинската и вьетнамската не са участвали във форума и не са подписали документа. И не само че не са участвали, но и сами не са инициирали срещи за солидарност, сплотяване и научно обяснение на контрареволуцията. Този грях обаче не може да се вменява на Корейската трудова партия.

Връщайки се към Пхенянската декларация, ще кажем само, че тя е компас, сочещ пътя и факел, който го осветява, но всяка комунистическа партия и всяко народно движение сами трябва да извървят този път. Няма лесен път към бъдещето. И няма кой да пренесе на гръб партиите и народите в светлото бъдеще така, че да не си изранят краката. Който иска да оцелее, трябва да го извърви. Всички други пътища водят в пропастта, а тъпченето на място също е самоубийство.

Корейската трудова партия има много приноси за развитието на научния социализъм и за практическото му осъществяване, които, за съжаление не се прилагат широко от световното комунистическо и работническо движение. Идейната деградация и неуспехите на много от революционните движения произтичат както от погрешността на техните виждания и действия, така и от техния отказ да усвояват и да се учат от теоретичния и практически опит, натрупан от Корейската трудова партия. Коренът на техните беди е в неспособността да опознаят и признаят успехите и ръководната роля на Корейската трудова партия не само в строителството на социализма и за възхода на корейското общество, но и нейната естествена ръководна роля в международното комунистическо и работническо движение, произтичаща от натрупания успешен социалистически опит. Такава ръководна роля не се изразява в диктат, натрапване на решения, подчиняване чрез различни организационни форми или финансиране. Такава ръководна роля се изразява в предоставянето на верен и научен мироглед, в другарски напътствия и подкрепа, в съвместното определяне на главните цели на борбата и пътищата за тяхното постигане, както и в единодействието, произтичащо от необходимостта да се извървят тези пътища и да се постигнат тези цели. Истината, колкото и да не се харесва тя на някои, е, че днес корейската трудова партия е най-последователния, принципен и научно подготвен член отряд на световната работническа класа, постигнал невероятни

успехи в невероятно трудни условия и останал верен докрай на интернационалния си дълг и в най-тежките моменти от своята борба. Въпреки съпротивата на империалистите, въпреки съпротивата на ревизионистите, опортюнистите и ренегатите в работническото движение, въпреки нежеланието на невежите, идва времето тази истина да получи световно историческо признание.

Корейската трудова партия има много и разнообразни приноси за правилното тълкуване на редица въпроси в обществените науки, но нейният най-голям принос е в създаването на идеите чучхе – нова научна социалистическа идейна система, осветляваща по нов начин законите за развитието на природата и обществото и в частност – на новото социалистическо общество. Преодолявайки неправилните и едностранчиви тълкувания от миналото, тази идейна система издигна социалистическата наука до нови висоти, доказвайки правотата си в практиката. Комунистическите и работническите партии от цял свят, техните ръководители и теоретици трябва системно да изучават, усвояват и прилагат съобразно особеностите на своите страни идеите чучхе, ако искат бързо, ефективно и без лутания да придвижат напред делото на революцията в своите страни. Трудно е да се изброят безценните приноси на Корейската трудова партия в идеите и практиката на работническото и комунистическото движение. Сред тях се открояват разкриването на огромното значение на личността и ръководната роля на вожда за съдбата на революцията, дълбокото осветляване на органичната връзка вожд – партия – обществени организации - класа – маси, утвърждаването на основите на идеите чучхе – обществената собственост върху средствата за производство и колективизма като израз на сплотеността на обществото, разработването на най-висшата в историята на човечеството философска ситема – философия на идеите чучхе, както и трите главни направления за отстояване на корейската социалистическа държава – независимост в

политиката, самостоятелност в икономиката и способност за самоотбрана на страната. Особено внимание заслужават борбата с чуждопоклонството, масовите движения за ускоряване на социалистическото строителство с темповете на Чхолима и Маллима, теорията за трите революции и нейното практическо провеждане чрез новаторските групи на трите революции, сплотеността на обществото под знамето на партията и претворяването в социалистическа практика на принципите на човеколюбието и самостоятелността. Новият мироглед и практика намериха широк израз в корейското социалистическо изкуство, което винаги се е използвало от Корейската трудова партия като могъщ лост за мобилизация и умножаване на енергията на масите. Днес социалистическото строителство в Корея се възплъщава в ненадминати шедьоври, които са източник на неизчерпаемо творческо вдъхновение за сегашните и следващите поколения прогресивни творци.

В условията на безпрецедентен и всеотъждествен империалистически натиск, в условията на открита надпревара и противоборство със силите на империализма, всички тези постижения не биха се осъществили без успешното претворяване в живота на философията Сонгун, изискваща отбраната на страната да се превърне в сърцевина на общественото развитие, а армията да застане в центъра на цялата обществена дейност и заедно с партията и под ръководството на партията не само да съхранява от посегателства социалистическата революция, но и с военни темпове и решителност да я придвижва смело напред. Принципите на политиката Сонгун бяха формулирани още от Президента Ким Ир Сен, но нейното оформяне като самостоятелна идейна система и нейното повсеместно прилагане в корейското общество е заслуга на другаря Ким Чен Ир. Тази цялостна система е изключително полезна за всички страни и народи, избрали да следват социалистическия път. Политиката Сонгун трябва да се прилага неотклонно и съобразено с местните действителности не защото

така е предложено от един или друг политически ръководител, от един или друг приятел на социалистическа Корея, а защото в най-висока степен осигурява съхраняването и победоносния ход на революцията дори за малки, отделно взети държави, избрали социализма пред капиталистическото робство.

Картината на корейският принос към борбата за освобождаване на човечеството от експлоатацията и гнета на капитализма обаче не може и няма да бъде пълна, ако не се отчетат блестящият стил и метод на работа на Корейската трудова партия както в нейната ежедневна практика, така и в най-трудни и опасни за революцията моменти и условия. Стилът на Корейската трудова партия се характеризира с утвърждаване във всички партийни членове на духовните качества на революционера; действена революционност; народно поведение в смисъла на най-добрите народностни традиции и на най-благородните съвременни поведенчески прояви; съпричастност със съдбата на масите; личен пример; системен контрол и самоконтрол, проверка в хода и след завършването на поставените задачи, помощ и взаимопомощ при тяхното изпълнение. Методите, използвани от Корейската трудова партия са изградени върху принципите на единно партийно ръководство, сплотяване на партийните кадри, приближаването на ръководството към низините и здраво сплотяване с масите. Тези методи са следните: във всяка дейност на първо място се поставя идеологическата работа; политическата работа се превръща в дело на самите маси; партийните работници, ръководните кадри и всички партийни членове са възпитатели на масите и пропагандисти; висшестоящите партийни работници помагат на нисшестоящите, винаги се намират сред масите, търсят опора в тях и я намират, използват революционната енергия на народа, за да изпълняват революционните задачи; правилно се съчетават общото ръководство на масите с индивидуалното; търсене и откриване на главното звено,

червената нишка във всяка работа и съсредоточаване на усилията именно там; откриване и прилагане на правилните начини за мобилизация на масите (например движението за всеобща идейна мобилизация за участие в държавното строителство, движението Чхолима, движението за Червеното знаме на трите революции, движението Маллима); широко прилагане в борбата с вредните явления на критиката и самокритиката; издигането на верни боеви лозунги.

Стожер на организационната работа на Корейската трудова партия беше и си остава принципът на демократическия централизъм – принцип, често и подмолно погазван от фракционерите, ревизионистите и опортюнистите в комунистическото движение, и брутално пренебрегван и отхвърлян от ренегатите, управляващи бившите социалистически страни в периода на контрареволуцията винаги, когато не отговаряше на предателските им цели за разрушаване на социализма. Съчетаващ принципите на единоначалието с принципите на демократичността, демократическият централизъм осигуряваше и осигурява на Корейската трудова партия и на всички комунистически партии, които го прилагат правилно, безценното предимство винаги да съчетават демократичното народно волеизявление с най-ефективните начини за неговото осъществяване. Сплотяване с масите, изразяване на потребностите и волята на масите, демократично определяне на целите от една страна и армейска дисциплина, армейска сплотеност, армейска решителност, армейски устрем и армейска бързина на партията и обществото за тяхното осъществяване от друга – такава е същността на демократическия централизъм, прилаган от Корейската трудова партия.

В заключение трябва да се каже, че Корейската трудова партия рязко и решително още в зародиш пресече, пресича и сега, когато се наложи, всички опити за фракционерство, подмолно разложение, ревизионизъм, опортюнизъм, догматизъм, чуждопоклонство и прочие вредни явления,

правили или правещи опит да проникнат и да пуснат корени в партията. Същевременно, сплотявайки се здраво с народа, тя безкомпромисно и ефективно пресече, пресича и сега, когато се наложи, всички вредни обществени прояви. С правилната си политическа линия и със своите действия Корейската трудова партия не позволи корейското общество да бъде разядено от болести като идейно разложение, чуждопоклонство, корупция, бюрократщина, местничество, шуробаджанащина, безхаберие, хулиганство, битово разложение и престъпност. Този блестящ опит на партийно и държавно строителство не само може, но и трябва да се изучава и прилага творчески и съобразно местните условия от световното комунистическо и работническо движение, за да излезе то колкото е възможно по-бързо от обхваналата го идейна и организационна криза и да заеме мястото си на челен и спасителен отряд на цялото човечество. При това без да се налага да губи време, за да преоткрива откритото, заплащайки цената с нови страдания и кръв.